

Таким чином, очевидним є той факт, що як США, так й країни ЄС розглядають спорт, як різновид бізнесу і, відповідно, – як сферу приватноправового регулювання. Відповідним шляхом має піти й Україна.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Judgment of the Court (Third Chamber) of 18 July 2006. David Meca-Medina and Igor Majcen v Commission of the European Communities. Case C-519/04 P. – Режим доступу: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A62004CJ0519>.
2. Договір про заснування Європейської спільноти від 25.05.1957 р. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_017/ed19860217/page.

Ключові слова: спортивне право, приватне право, професійний спорт, професійна спортивна ліга, антимонопольне законодавство.

Keywords: sports law, private law, professional sport, professional sports league, antitrust law.

Токарева Віра Олександрівна,

*кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільного права,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ТВОРЧИСТЬ КНР: ВІД ЗАПОЗИЧЕННЯ ДО РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙ

Достеменно не відомі чинники, які впливають на рівень розвитку інновацій в суспільстві. Економіка і виробництво сучасного КНР відомо завдяки широкому виробництву контрафактної продукції і імітації: від автомобілів, одягу, техніки, комп'ютерів, фармацевтичних препаратів, до цілих європейських міст, селищ [1].

Поширена думка, що в КНР не проводиться розробка інноваційних технологій і відсутнє законодавство яке б забезпечувало належну охорону інтелектуальної власності, необхідне для зростання інвестицій в інновації.

Разом з цим згідно з даними Всесвітньої організації інтелектуальної власності (далі ВОІВ) у 2015 році китайськими товаровиробниками було подано рекордну кількість заявок на реєстрацію патентів, що забезпечило двадцять друге місце в Глобальному індексі інновацій ВОІВ у 2017 році та перше місце серед країн із середнім рівнем доходу. [2].

Зазначені дані створюють образ КНР лідера в сфері інновації та підприємництва, що знаходиться в протиріччі з загальновизнаним стереотипом імітатора об'єктів інтелектуальної власності.

Слід визнати, що 15 -20 років тому що китайські виробники дійсно сліпо копіювали західні зразки, однак, наразі, створюють власні товари, об'єднуючи різний функціонал, затребувані у всьому світі через помірну вартості [3].

Прагнення КНР вийти на лідируючі позиції в розробці інновацій, прагнення до співпраці і конкуренції на рівних з США вплинуло на вступ у СОТ та необхідність відповідати критеріям ТРІПС, послужили поштовхом для формування сучасного вектора розвитку політики в сфері інтелектуальної власності [4].

З того часу коли КНР прийняв до уваги значення і ефективність інтелектуальної власності для економічного розвитку, уряд змінив ставлення до інновацій та інтелектуальної власності, через не бажання залишатися дешевим товаровиробником винаходів розвинених держав, конкуруючи за низькооплачувану роботу [5]. Виходячи зі сказаного, КНР взяв на себе зобов'язання захищати об'єкти інтелектуальної власності інших держав відповідно до укладених двосторонніх угод та ратифікованих міжнародних договорів.

Вступ до СОТ справило значний вплив на позицію КНР щодо захисту прав інтелектуальної власності, визначивши пріоритетним напрямком розвиток власних інновацій та інтелектуальної власності. В 2016 році, що після закінчення – п'ятнадцятирічного «терміну охорони», який надається для приведення законодавства у відповідність до вимог СОТ, КНР можуть загрожувати санкції за порушення прав інтелектуальної власності, тому китайський уряд встановлює нові механізми посилення захисту інтелектуальної власності [6].

Наразі китайський уряд приділяє більше уваги захисту інтелектуальної власності, ніж раніше, поступово підвищується рівень виконання законів інтелектуальної власності. З метою підвищення обізнаності населення з 2004 року в Китаї в квітні проводиться тиждень пропаганди захисту інтелектуальної власності [7].

Тому, прагнення брати участь в розробці інновацій, вплинуло на ставлення уряду КНР до порушників прав інтелектуальної власності та створення стабільної системи захисту об'єктів інтелектуальної власності.

Підтвердженням амбітних прагнень КНР у досягненні належного рівня в сфері інтелектуальної власності, є прийняття 5 червня 2008 Національної Стратегії по Питанням інтелектуальної власності до 2020 року, яка визначає мету державної політики в сфері інтелектуальної власності – КНР як інноваційної держави шляхом використання національного потенціалу в області створення застосування, захисту і координації інтелектуальної

власності. Дана політика спрямована на розвиток внутрішнього ринку, створення ефективних і досконалого законодавства в області інтелектуальної власності та підвищення конкурентоспроможності національних товарів на зовнішніх ринках [8].

Тож, історично склалося, що побудувавши економіку шляхом копіювання та досягнувши апогею в цій сфері, уряд КНР обрав курс на розвиток інновацій, як аналогічно свого часу вчинив уряд США. Виробництво копій безумовно може принести прибуток та насичите ринок товарами, водночас дійсно значні гроші можуть принести лише розробка та впровадження передових технологій та інновацій [9] (не дарма китайський виробник автотранспортних засобів Geely, який вважається одним з самих ненадійних, придбав компанію Volvo відому саме виробництвом найбільш надійних автомобілів в світі) [10].

Китай еволюціонував від моделі produce-and-sell, коли уряд закривав очі на порушення авторських прав в гончі за економічним зростанням будь-якою ціною. Наразі економічна модель орієнтована на високоякісний розвиток виробництва, а не на сліпе наслідування [1].

В умовах активного розвитку технологій ІІІ, КНР зробив розвиток галузі національним пріоритетом, прагнучі стати лідером до 2030 року, розглядаючи галузь ІІІ, як першу технологічну нішу, в якій КНР є шанс стати лідером та визначати технічні стандарти розвитку.

Висловлюється думка, що попри те, що в КНР поки відступає США у сфері розробки штучного інтелекту, за винятком великих даних, у перспективі КНР може випередити США в розробці технології, через недосконалість законодавства у сфері захисту персональних даних яке працює на благо технологіям [11].

У свою чергу в КНР крім чітко визначеної національної стратегії держави яка привертає потік інвестицій для розробки та дослідження ІІІ; національні та локальні урядові органи, сфокусовані на розвиток та адаптацію інфраструктури до реальних проектів впровадження ІІІ: (наприклад, розумні дороги для розумних автомобілів) і доступ до великих обсягів споживчих даних, що необхідною основою для розвитку ІІІ [12]. Наприклад, WeChat обробляє 7 млрд. фотографій в день що є величезним ресурсом даних, створюючи таким чином перевага китайській компанії в розпізнаванні зображень [11].

Тож, КНР знову використовує недосконалість законодавства для досягнення поставленої мети – розвитку технологій ІІІ.

Можна припустити, що в перспективі КНР прийме більш ефективне законодавство для забезпечення конфіденційності даних, з огляду на

необхідність гарантування захисту користувачів, коли це не буде йти в розріз з задачами економічного розвитку та процвітання.

З огляду на вищезазначене, встановлено, що побудувавши економіку шляхом відкритого запозичення і досягнувши апогею в цій сфері, КНР обрав курс розвитку інтелектуальної власності та інновацій.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Соснин К. Как Китай стал лидером в области интеллектуальной собственности URL: <https://vc.ru/flood/43571-kak-kitay-stal-liderom-v-oblasti-intellektualnoy-sobstvennosti>
2. How China Is Emerging as a Leader in Global Innovation and IP Rights URL: <https://thediplomat.com/2017/07/how-china-is-emerging-as-a-leader-in-global-innovation-and-ip-rights/>
3. Edward Tse, Kevin Ma, Yu Huang ShanZhai a Chinese Phenomenon URL: http://www.strategyand.pwc.com/media/file/Shan_Zhai_AChinese_Phenomenon.pdf
4. Stoler A. L. China's Role in the World Trade Organization and the Doha Round of Multilateral Trade Negotiations // Second World Forum on China Studies. Shanghai, 2006. P. 3
5. Jason Zukus How China Is Emerging as a Leader in Global Innovation and IP Rights URL: <https://thediplomat.com/2017/07/how-china-is-emerging-as-a-leader-in-global-innovation-and-ip-rights/>
6. Китай запускает ряд механизмов защиты интеллектуальной собственности URL: <http://www.dandreapartners.com/китай-запускает-ряд-механизмов-защит/?lang=ru>
7. Ци Чжун Развитие механизма интеллектуальной собственности в Китае и России: сходство и различия/ Ци Чжун // Статистика и Экономика. – 2013. – №4. – С. 119-123.
8. Outline of the National Intellectual Property Strategy, 5 June 2008//State Council of the People's Republic of China. URL: http://www.gov.cn/english/2008-06/21/content_1023471.htm.
9. Ортинская М. А есть ли интеллектуальная собственность в Китае? 18 июня 2013 URL: <https://blog.ubr.ua/praktika-biznesa/est-li-intellektualnaia-sobstvennost-v-itaie-5853>
10. Китайский концерн Geely купил Volvo за 1,8 млрд долларов URL: <https://korrespondent.net/business/auto/1061350-kitajskij-koncern-geely-kupil-volvo-za-18-mlrd-dollarov>
11. Искусственный интеллект на пороге: ждать ли союза Китая и США URL: <https://tech.liga.net/technology/article/iskusstvennyy-intellekt-na-poroge-jdat-li-soyuza-kitaya-s-ssha> Credit Suisse:
12. Credit Suisse: Китай станет лидером в сфере ИИ 22.03.2018 URL: <https://www.vestifinance.ru/articles/99276>.

Ключові слова: інновації, інтелектуальна власність, державна політика, стратегія, економіка.

Keywords: innovations, intellectual property, state policy, strategy, economy.

Фасій Богдан Володимирович,

в.о. директора Миколаївського інституту права

Національного університету «Одеська юридична академія»,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри цивільного права

ХАРАКТЕР, ОБСЯГ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ МЕЖ КАТЕГОРІЇ «РОЗСУД» В ПРИВАТНОМУ ПРАВІ

У публічному праві на характер та обсяг розсуду впливають рівень влади і масштабність компетенції органу, посадовця. Для найвищих органів державної влади коло можливих дій і рішень дуже широке й охоплює вказівки підлеглим і нижчим ланкам управління, встановлення нормативних положень, розпорядження державними коштами, вирішення кадрових справ і, нарешті, виконання політичних функцій. Для міністерств і відомств характерна велика «зв'язаність» урядовими актами і в їхніх межах відносна самостійність дій.

Регіональні органи вільні у сфері своєї компетенції і мають міру «локалізованої» самостійності [1].

Обсяг правозастосовного розсуду залежить і від організації державної влади (форми правління).

Особливе значення мають законодавчі межі розсуду. Державна, господарська й інша діяльність пов'язана з множиною правових актів. Саме закон визначає його цілі, межі, характер та обсяг. Закон «наказує», «дозволяє», «забороняє» – такі юридичні орієнтири. Її основу повинен визначати закон, який вводить загальні правила і норми правомірної поведінки із властивим їм публічним інтересом.

Оскільки закон не може регулювати всі питання приватного життя, то потрібні легальні механізми гнучкого реагування конкретні ситуації, проблеми, питання, які, причому, виникають постійно.

Межі розсуду детермінуються необхідністю створення правових умов для повноцінної реалізації принципів справедливості, добросовісності і розумності. Вони мають бути розставлені так, щоб у процесі здійснення розсуду приватна особа мала змогу реалізувати приватні інтереси й ухвалити найбільш справедливе і законне рішення.

Значення принципів справедливості, добросовісності і розумності в правозастосовному процесі настільки велике, що дехто з науковців навіть